

Comunitat Cristiana Mare de Déu del Lledó

Pg/ Caputxins 24 Tel 977600349 WWW. parroquialledovalls.cat

Valls 30 juliol 2017 N. 913

LA DECISIÓ MÉS IMPORTANT

L'evangeli recull dues breus paràboles de Jesús amb un mateix missatge. En ambdós relats, el protagonista descobreix un tresor enormement valuós o una perla de valor incalculable. I els dos reaccionen de la mateixa manera: venen amb alegria i decisió el que tenen i es queden amb el tresor o la perla. Segons Jesús, així reaccionen els qui descobreixen el Regne de Déu. Pel que sembla, Jesús té por que la gent el segueixi per altres interessos, sense descobrir el més atractiu i important: aquest projecte apassionant del Pare que consisteix a conduir la humanitat vers un món més just, més fratern i més joiós, encaminant-lo així cap a la seva salvació definitiva en Déu. Què podem dir avui després de vint segles de cristianisme? Per què tants cristians bons viuen tancats en la seva pràctica religiosa amb la sensació de no haver-hi descobert cap «tresor»? On és l'arrel última d'aquesta falta d'entusiasme i alegria a no pocs àmbits de la nostra Església, incapaç d'atreure vers al nucli de l'Evangeli tants homes i dones que se'n van allunyant, sense renunciar per això Déu ni Jesús? Després del Concili, Pau VI va fer aquesta afirmació rotunda: «Només el Regne de Déu és absolut. Tota la resta és relatiu». Anys més tard, Joan Pau II el va reafirmar dient: «L'Església no és ella el seu propi fi, ja que està orientada al regne de Déu, del qual és ger-

men, signe i instrument». El papa Francesc ens repeteix: «El projecte de Jesús és instaurar el Regne de Déu». Si aquesta és la fe de l'Església, per què hi ha cristians que ni tan sols han sentit a parlar d'aquest projecte que Jesús anomenava «regne de Déu»? Per què no saben que la passió que va animar tota la vida de Jesús, la raó de ser i l'objectiu de tota la seva actuació, va ser anunciar i promoure aquest projecte humanitzador del Pare: cercar el regne de Déu i la seva justícia? L'Església no pot renovar-se des de la seva arrel si no descobreix el «tresor» del regne de Déu. No és el mateix cridar els cristians a col·laborar amb Déu en el seu gran projecte de fer un món més humà, que viure distrets en pràctiques i costums que ens fan oblidar el veritable nucli de l'Evangeli. El papa Francesc ens està dient que «el regne de Déu ens reclama». Aquest crit ens arriba des del cor mateix de l'Evangeli. L'hem d'escoltar. Segurament, la decisió més important que hem de prendre avui a l'Església i les nostres comunitats cristianes és la de recuperar el projecte del Regne de Déu amb alegria i entusiasme.

José Antonio Pagola

HORARIS D'ESTIU

Hores de despatx parroquial: de dilluns a divendres a les **7 de la tarda**
(una hora abans de la Missa de 8)

Les Misses són:

Dies feiners a les 20h.
Festius a les 11:30h. i 20h.

Monestir de les Mínimes:
feiners a les 8 del matí i festius a les 10h.

PETIT RAMAT

Hem passat de ser comunitats cristianes de gran format, o de gamma alta, que dirien els castellers, a ser petites comunitats cristianes. No es tracta de desmerèixer res, l'experiència cristiana de les grans comunitats en èpoques passades, vivien també la fe, però potser era més una fe que formava part del costumari del poble, era una fe que vivia aquell família perquè tots ho havien de fer, com tots havien d'anar a l'església el diumenge. Les esglésies parroquials dels pobles s'omplien, les van fer prou grans perquè hi cabessin tots alhora, tampoc existien les concelebracions i els sacerdots es repartien les celebracions. Ara anem avocats a petites comunitats, grups de cristians que volen viure la mateixa fe, però que ja no serà mai més aquella "gamma alta", el mateix papa J. Ratzinger ho deixava escrit l'any 1973, quan deia: *Però després de la prova d'aquests esquinçaments brollarà una gran força d'una Església interioritzada i simplificada. Perquè els homes d'un món totalment i plenament planificat, seran solitaris una cosa de no dir. Quan Déu hagi desaparegut completament per a ells, experimentaran la seva pobresa total i horrible. I aleshores descobriran la petita comunitat dels creients com alguna cosa completament nova. Com una esperança que els surt a l'encontre, com una resposta que sempre han buscat enmig de la fosca. Així que em sembla segur que vénen temps molt difícils per a l'Església. La seva crisi autèntica encara no ha començat. Cal comptar amb fortes sotragades.* Anem doncs, preparant-nos, per viure moments difícils, com a comunitat cristiana, sense perdre l'horitzó del seu fundador, el Mestre de Natzaret, que va deixar dit: *Jo estaré amb vosaltres fins a la fi.* P. Joan

FESTA A SANT JOSEP OBRER

Aquesta setmana hi ha la festa al nostre barri Sant Josep Obrer, amb una cèlebre "botifarrada" el divendres amb música al viu, i amb tota la festa

que acompanya amb el sopar del dissabte i festa nocturna i diumenge la Missa al Monestir de les Monges Mínimes. Un any més els organitzadors i responsables ho han preparat tot perquè el barri se senti bé i a gust amb un ambient festiu, joiós i agradable.

DIUMENGE XVII DURANT L'ANY

ORACIÓ INICIAL

Oh Déu, origen de tot bé, font de tota santedat i protector dels qui esperen en vós; sigueu misericordiós amb nosaltres, perquè, guiat i governats per vós, de tal manera usem els béns temporals, que no perdem els eterns. Pel vostre Fill, Jesús i Senyor, nostre. Amén.

SALM 118

Feliç l'home que creu en el Senyor i estima de cor els seus preceptes.

El Senyor és la meva heretat; vull estar atent a les vostres paraules. M'estimo més la llei que surt dels vostres llavis, que mil monedes d'or o de plata.

Que el vostre amor em conforti, com vau prometre al vostre servent. Quan arribi la vostra pietat, jo tindrè vida, la llei serà les meves delícies.

Jo aprecio els vostre manaments, més que l'or i més que tot; per això m'estimo els preceptes, i m'aparto dels camins enganyosos.

És admirable el vostre pacte, per això el té present la meva ànima. La vostra Paraula, explicada, dóna llum i l'entenem els senzills.

PREGÀRIES

Senyor, ens convides a descobrir el teu tresor de vida:

Fes que el sapiguem guardar per a l'eternitat.

Ens dius que és com una perla de gran valor i que cal posseir:

Ajuda'ns a saber donar el valor a cada cosa, però especialment a la vida perdurable.

Senyor, entenem que la fe és un tresor important:

No permetis que perdem aquest tresor i aconseguim ser els teus testimonis.

Senyor, aquests dies d'estiu i vacances són dies de descans:

Et preguem per aquelles famílies que no ho poden fer, que per elles aconseguim ser solidaris.

Senyor, som conscients que som el teu "petit ramat":

Enforteix la nostra vida de fe i malgrat la nostra feblesa arribem fins el final.

ORACIÓ FINAL

Senyor, hem rebut aquest sagrament, que és el memorial de la Passió del vostre Fill; feu que aquest present que ell ens ha fet amb tant d'amor sigui profitós per a la nostra salvació. Vós que viviu i regneu per sempre. Amén.

SOLIDARITAT

Continuem atenent a les persones a les quals socorrem o des de La Taulada, o bé des del despatx oferint l'acollida i allò que disposem per a la família. Aquesta setmana hem col·laborat amb una punta, una televisió, i material de cuina, un petit armari, cadires i una taula, que tot això ho guardem al magatzem i a més fer alguns transports amb la furgoneta...

Recordem que disposem de dos cotxets per a nadons, si algú sap que alguna família ho pot necessitar que avisi al despatx.

PREPARANT EL CURS

El P. Helin i el P. Joan van estar diumenge passat a la tarda, retirats en una masia per a projectar el que pot ser el pròxim curs 17-18. Repartint responsabilitats i serveis. A l'entrada hi haurà un organigrama que exposa una visió clara del funcionament de la parròquia, així com un calendari de tot el que tenim previst durant l'any, comptant a totes les col·laboradores i col·laboradors que formem la nostra Comunitat Parroquial.

FIRAGOST

La ciutat no para, entre les festes majors dels barris hi ha el FIRAGOST, anunciat aquest any amb un gall que té per cresta la barretina i porta sota l'ala una aixada, calçant espartenyes, mentre amb el seu crit desperta els vallencs i vallenques i crida als Catalans a venir fins a Valls a participar de la fira. Dos dies, només, però dos dies intensos, que rebrem la visita dunes quantes desenes de milers de persones i famílies vingudes d'arreu. No hi faltará al nostra passeig del Caputxins la trobada de puntaires, que em recorda el meu pare fabricant dels "boixets" i que jo mai no havia vist perquè servien. Que tinguem una bona festa de Firagost aquest 1 i 2 d'agost.

A LA CAÇA

Aquets deis, mentre al local del nou menjador estan treballant per deixar-ho tot a punt, jo vaig a "la caça" d'ajuda econòmica. La resposta és variada, des d'aquella persona que et deixa un sobre amb cent euros o una altra que fa un ingrés de mil, o l'empresa que ens en dona tres mil... Cada resposta és important. El canvi de menjador ens costarà més del previst, pensàvem que el nou local estava gairebé a punt, però un cop els tècnics s'ho miren comencen a sortir els inconvenients, ja que cal posar-ho tot sota la normativa per a una cuina i menjador amb tot allò que hi va de rebost, conservació d'aliments, i altres serveis que oferim als usuaris. Les "reserves" que havíem fet amb els ajuts de socis i donacions, s'està exhaurint i ara cal anar a la recerca, o a la caça, de més recursos. No és una feina gens fàcil, no tothom té la mateixa disponibilitat, ni tothom creu en el mateix projecte. Amb tot, confio que els recursos aniran arribant i que d'una banda o altre de camí, s'allargui un braç o una mà generosa que s'afegeix a la llista dels col·laboradors. Un dia d'aquests he cridat a un amic, un de la lleva, gent acostumada a la lluita per a vèncer les dificultats que surten a cada pas, i hem fet una mica de programa per veure a quines portes hem de trucar per obtenir alguna resposta positiva. Més endavant quan tot es vagi lligant ja oferirem al públic la participació. De moment és allò de l'evangeli: *truqueu i us obriran demaneu i se us donarà*. El que passa és que Jesús quan va pronunciar aquest discurs tenia davant una multitud famolenta que eren: *com ovelles sense pastor*. I va tenir l'oportunitat del noi que portava uns pans i uns peixos, d'aquesta manera va poder alimentar aquell remat de més de cinc mil homes. Ell no va necessitar de menjador ni de cuina, ni de rebost, només tenia la confiança en el Pare. Però no em desanimi, també confiïm en el Pare que inspira el cor de les persones, anem trucant a les portes, que alguna sempre s'obrirà. P. Joan